I чужому научайтесь, й свого не цурайтесь...

Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. Тел.: HEnderson 4-0237 УНС: HEnderson 5-8740 Тел. в Ню Йорку: BArcly 7-4125

РІК LXVII. Ч. 90. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 12-го ТРАВНЯ 1960 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 12, 1960 No. 90. VOL. LXVII.

АТОМОВИЙ ПІДВОДНИЙ ЧОВЕН „ТРИТОН" ВІДБУВ ПІДВОДНУ ПОДОРОЖ ДОВКОЛА ЗЕМЛІ ВПРОДОВЖ 84-ОХ ДНІВ

Вашингтон. — Найбільший у світі атомовий човен ЗДА „Тритон" (грецька мітологічна назва морського божка, американська вимова „Трайтон") відбув підводну подорож довкола землі впродовж 84-ох днів, невиринаючи ні разу на поверхню води, і 10-го травня виринув на верх коло узбережжя Делевар в Рігобот Біч, пропливши під водою 41,500 миль. Він занурився був в Монток Пойнті, Лонг Айленд, 16-го лютого, а коли 10-го травня виплив на поверхню води і приплив до порту, то комендант „Тритона" капітан Етвард Л. Біч негайно всів на гелікоптера, який там на нього чекав, і відлетів до Вашингтону до президента Айзенгавера, який в окремому зверненні похвалив капітана Біча і всю залогу підводного човна та нагородив відзначкою Легіону заслуги. 7,750-тоновий „Тритон" поплив до свого порту Ню Лондону в Коннектикаті, де має відбутися парадне привітання капітана і 183-членної залоги, між якою було і 6 наукових та техніків. Президент Айзенгавер, вітаючи капітана Біча в Білому Домі, пригадав, що капітан Біч був його ад'ютантом в справах фльоти і хвалив команданта „Тритона" за „його відвагу, передбачливість і енергійність" в цій першій підводній подорожі довкола світу, яка виявляє, чого може доконати людина при найновішій техніці. „Ця історична подорож завела корабель в невідомі води, між ще важких і невідомих умов, але в нагороду „Тритон" привіз із собою важливі матеріяли про океани", — пишеться у зверненні Президента, який високо оцінив „здорову розсудливість, майстерний провід, професійну здібність і відданість службі, яка є в традиції моряків". „Тритон" плив довкола Південної Америки, на захід від Гаваїв, попри Гуяму, Філіпіни, Індонезію, Індійським океаном, довкола Африки і пізніше Атлантиком до узбережжя ЗДА в стейті Делевар. Ця подорож називається — „Проєктом Магеллана" на пошану того сміливого моряка, який в 1519 році із еспанського порту Кадікс почав був свою подорож довкола світу. „Тритон" зблизився був до того порту в Еспанії, щоб тим способом вшанувати славного моряка з 16-го віку, але не виплив на поверхню води. В Білому Домі крім Президента чекали на капітана Біча секретарі всіх родів збройних сил і високі офіцери фльоти. Присутній був і віцеадмірал Гайман Ріковер, якого вважають за „батька" американських підводних човнів. Капітан Біч має славу письменника, він є автором кількох творів, а його праця під заголовком „Ран сайлент, ран діп" була книжкою, що її найбільше купували, так. зв. „бестселлером". Капітан Біч відбув пізніше пресову конференцію тут таки на покладі „Тритона", в якій сказав такі слова: „Море може бути спасенням людині і його цивілізації. А щоб світ міг краще це зрозуміти, то американська фльота наказала, щоб відбути підводну подорож шляхом славного Фердинанда Магеллана". Капітан Біч казав, що з цієї подорожі „Тритона" багато можна буде скористати при здійсненні програми, що називається „Поларіс". Підводні човни, озброєні ракетами „Поларіс", мають під водою кружляти довкола світу і навіть в найдальших закутках землі зможуть випускати свої смертоносні ракети проти ворога. — Про успіхи спостережень, зроблених на „Тритоні", капітан не міг говорити, бо це є військова таємниця. Він не хотів сказати, з якою швидкістю плив „Тритон" під водою, тільки заявив, що мало є світі є кораблів, які могли б по воді плисти з такою швидкістю, з якою може плисти „Тритон". Капітан Біч сказав, що є непримінним на човні було те, що треба було видати заряджання про заборону курити на протязі трьох днів. Моряки з трудом переносили цю заборону, але вона була потрібна для наукових дослідів.

Після 84-ох днів під водою — знову на поверхні! Американський атомовий підводний човен „Тирос", що впродовж 84 днів відбув поліз воду подорож довкола земного глобу, виплив знову на поверхню біля побережжя Делевару. На фото: гелікоптер забирає капітана „Тритону", Едварда Л. Біча, що є також автором кількох повістей, до Білого Дому, де прийняв його президент Айзенгавер, наділивши його медалею Легіону Заслуги.

КЕННЕДІ ПЕРЕМІГ У ВЕСТ ВІРДЖІНІЇ, ГОМФРІ ЗРЕЗИГНУВАВ З КАНДИДУВАННЯ

Чарлстон, В. Вірджінія. — У правиборах, що відбулись у вівторок дня 10-го квітня ц. р. на терені стейту Вест Вірджінія сен. Джан Кеннеді здобув видатну і вирішальну перемогу над другим демократичним кандидатом на президентську номінацію сенатором Гюбертом Г. Гомфрі. Перемога ця підкреслюю політичні обсерватори тим видатніша, що правибори відбулися в стейті, в якому тільки 4.5% населення зараховує себе до Католицької Церкви, до якої і належить сенатор Кеннеді. Сен. Гомфрі визнав перемогу за сен. Кеннеді вже в середу ранком після проголошення тимчасових вислідів голосування і зрезигнував із дальшого кандидування на номінацію. Згідно з тимчасовими вислідами голосування Кеннеді здобув 117.643 голосів, а Гомфрі 77.000, значить Кеннеді має понад 40.000 голосів більше. Велику більшість голосів здобув Кеннеді особливо у охоплених депресією вугільних районах Вест Вірджінії. Не зважаючи на цю перемогу сен. Кеннеді в політичних колах вважають, що він не матиме за собою більшости в 25-членній делегації на демократичну конвенцію в Лос Анджелес, яка обстоює кандидатуру сен. Линдона Б. Джансона. Участь населення стейту Вест Вірджінії у вівторкових правиборах була досить активна і численна, не зважаючи на дощ і надошкульний холод. Величезну перемогу над іншими демократичними кандидатами здобув сен. Кеннеді також у правиборах у стейті Небраска, де, як подають з Омаги, згідно із тимчасовими вислідами з 147 виборчих округ, за Кеннеді голосувало 3868 виборців, за Саймінгтоном 182 і за Гомфрі 118. У правиборах в цьому стейті на республіканський список подано за Ніксона 3593 голоси і за Рокефеллера 58 голосів. В Небрасці Ніксон і Кеннеді були одинокими зарееєстрованими кандидатами.

В Клівленді відбудеться Наукова Конференція на тему „Україна в її минулому, сучасному і майбутньому"

Клівленд. — Заходом Осередку праці Наукового Товариства ім. Шевченка і при співпраці Української Академічної Громади „Зарево", Українсько — Американського Товариства ім. А. Коцка та Українських Злучених Організацій відбудеться у Клівленді в днях 13-15 травня ц. р. Наукова Конференція на тему „Україна в минулому, сучасному і майбутньому". В конференції візьме участь вісім професорів українців із різних американських університетів. Відкрис конференцію, яка проходитиме у великій залі Українського Народного Дому при 2253 Вест 14-а вул. і в залі Ощадностевої Спілки Парма голова клівлендського Осередку Праці НТШ проф. Вол. Радзикевич. Із доповідями виступлять професори: д-р Роман Смаль Стоцький з Маркетського Університету, д-р М. Мельник з Університету ім. Джана Карролла, д-р Петро Стерчо із Ст.Винсент Коледжу д-р Михайло Пап з Університету ім. Джана Карролла, д-р Евген Пизюр, д-р Іван Фізер і д-р Василь Маркусь із Університету Нотр Дам та д-р Богдан Гнатюк із Вествірджінського Університету. На закінчення конференції відбудеться спільна вечеря із словом проф. Романа Смаль - Стоцького та висвітлення фільму про підготову Союзу Визволення України до революції.

У.В.К. „Плай" грає за першість ЗДА

У цей четвер 12. травня ц. р., починаються в Даллас, Тексас, відбиванкові першенства ЗДА, в яких візьмуть участь плаїві під фірмою Ню Йорк Юкрейнієнс. Завдяки стараниям та фінансуванню інж. Лепкалюка сімка змагунів Плаю виїздить на ці змагання джетовим літаком. Плай буде одиноким представником Сходу на цих змаганнях за звання чемпіона ЗДА у відбиванці і має вийти здобути одне з чотирьох, чи п'яти перших місць серед великого числа учасників з усіх сторін ЗДА. Найсильнішими суперниками Плаю є клюби УМСА Лос Анджелес та Голлівуду, які теж жидівська команда з цієї ж місцевости, та відбиванкарі УМСА з Шикаго. В попередньому році Плай вперше брав участь у такому турнірі в Ди Мойн, Айова, але через контузію одного зі своїх змагунів не здобув сподіваного успіху. Клюби - учасники цих першенств - не без підстав оцінюють команду Плаю як одну із кращих, значки доказали про свою форму в цьому сезоні та сильний склад, яким диспонують відбиванкарі, що їм патронує інж. Лепкалюк.

Канадійський прем'єр 3-го червня відвідає Президента ЗДА

Вашингтон. — Секретар Білого Дому Джеймс С. Гагерті повідомив, що канадійський прем'єр Джан Діфенбейкер 3 червня відвідає Вашингтон і конферуватиме з президентом Айзенгавером. Це буде майже тиждень після Паризької конференції, і обидва голови держав матимуть нагоду обговорити висліди тієї конференції. Секретар Гагерті заявив, що в Білому Домі порушать також інші справи, бо Канада і ЗДА є найближчі сусіди, і тому Айзенгавер і Діфенбейкер будуть правдоподібно обговорювати і оборону обох країн. Прем'єр Діфенбейкер прибуде до Вашингтону разом із дружиною і замешкає в гостинному домі америк. президента як його гість. Канадійські гості прибудуть вже до полудня одного дня, а вранці найближчого дня мають від'їхати до Вініпегу, згідно з давнішнім зобов'язанням.

В АМЕРИЦІ

● Колишній президент Гаррі С. Труман 8-го травня відзначив свої народини, закінчивши 76-ий рік життя. Перший день 77-го року він працював в бібліотеці свого імени в Індепенденсі, Мізурі, та показував документи, книжки і пам'ятки в цій бібліотеці губернаторові Ню Джерзі Робертові Майнерові. Він не хотів сказати, кого підтримуватиме як кандидата на президента в цьогорічних виборах. Пані Труман є в Ню Йорку при своїх внуках, бо її донька Маргарита Деніел виїхала до Европи.

● Єгипетський корабель „Клеопатра" 25 днів стояв нерозвантаженим в нюйоркському порті, бо американські портові вантажники відмовилися працювати біля нього тому, що арабські робітники бойкотують тi американські кораблі, які заїжджають до ізраїльських портів. Арабські портові вантажники припинили свій бойкот, і американські робітники відкликали тоді своїх пікетувальників від „Клеопатри".

КОНГРЕС ОДНОСТАЙНО ПІДТРИМУЄ УРЯД У СПРАВІ ЗБИТОГО МОСКВОЮ ЛІТАКА

Вашингтон. — У минулий вівторок 10 ц. м. в обох палатах Конгресу відбулась маніфестація національної єдности у зв'язку з гострим конфліктом, що вибух внаслідку зістрілення большевиками американського літака U-2 над совєтською територією. У Сенаті лідер сенатської демократичної більшости сен. Линдон Джонсон відчитав, адресовану до Президента заяву, в якій він запевняє, що „одна точка повинна бути кришталево чиста: Нікіта Хрущов не може використати того інциденту так, щоб поділити американський нарід і послабити нашу державну силу. Американський нарід є з'єднаний у рішенні зберегти свої свободи і ми не дозволимо звернути себе з того шляху". Сен. Джонсон заявив, що „це смішно, коли Хрущов вдає таке прикре несподіване здивування з приводу збирання американцями інформацій". Заява сенатора Джонсона стверджує, що під час перебування Хрущова в Америці можна було переконатися, що Хрущов не є наївняком та що він напевне знає, що в ділянці розвідки робить Совєтський Союз. „Шпигунство і збирання всіми способами інформацій не є причиною для холодної війни, тільки це продукт холодної війни, який логічно приходить тоді, коли народи не вміли один одному довіряти". Сенатор Джонсон висловив здогад, що весь крик, що його підняв Хрущов з приводу того літака, зроблений на те, щоб знайти собі „алібі" для підірвання конференції „на вершинах". Віце-президент Ніксон й інші видатні республіканці в Сенаті гратулювали демократичному сенаторові з приводу його державницької промови. Майже в тому самому часі в Палаті репрезентантів конгресмен Клеренс Кеннон, демократ з Мізурі, голова Бюджетової комісії, виголосив в тому самому дусі та ще гострішу антисовєтську промову. Він одверто боронив розвідчі лети, як невід'ємну частину холодної війни, в інтересах державної безпеки, та піддав під сумнів, чи большевикам удалось збити той літак ракетою, чи це сталося „внаслідку технічної або психологічної хиби". За коментарями преси — конгресмен Кеннон натякнув тут на можливість, що пілот Френсіс Гері Поверс свідомо обнизив літак, вможлививши його поцілення, або зробив це несвідомо. Конгресмен Кеннон ствердив, що йому, як голові Бюджетової комісії, була відома від 1956 року програма летунських місій для збирання потрібних про совєтські збройні сили інформацій.

Шість міністрів закордонних справ радили над економікою Західньої Европи

Париж. — Міністри закордонних справ Франції, Західньої Німеччини, Італії, Бельгії, Голяндії і Люксембургу, разом із фінансовими фахівцями радили у минулий вівторок в Люксембургу над дальшими плянами їхньої скоординованої господарської політики. Вони належать до т. зв. Спільного господарського ринку, який - за пляном проф. Гальштайна - повинен від 1 липня ц. р. зредукувати свої митні тарифи, обов'язуючі у взаємній внутрішній торгівлі, та встановити спільний митний бар'єр супроти всіх інших держав. Однак західньо - німецький уряд, під натиском міністра господарства Людвіга Ергарда, рішив приступити до реалізації цього пляну щойно від 1 січня 1961 року, а вміжчасі перевести наради з т. зв. „сімома зовнішніми" (державами), які становлять бльок Асоціяції вільної европейської торговлі (Англія, Швеція, Норвегія, Данія, Австрія, Португалія і Швайцарія). Міністри закордонних справ шістьох континентально - европейських держав затвердили тут німецьку постанову. Президент торговельної ради в Англії, Реджиналд Мавдлінг заявив, що Англія завжди готова до переговорів в цій справі. Міністер закордонних справ Люксембургу заявив, що шість міністрів закордонних справ бльоку держав Спільного господарського ринку стрінуться з англійським міністром закордонних справ Селвином Ллойдом 14 червня ц. р., започатковуючи власне такі економічні наради між західньо - европейськими „6 - ою" і „7 - ою".

Совєти проти американського рішення відновити підземні атомові досліди

Женева. — На 203 - засіданні Женевської конференції ЗДА, Англії і СССР про припинення всяких дальших ядрових дослідів, Сємйон Царапкін виступив з критикою американського проголошення, що ЗДА відновлять малі підземні атомові вибухи задля перевірки можливостей контролювання їх. Царапкін звернув увагу, що покищо ця справа все є предметом нарад згаданої конференції, отож ЗДА - казав він - не повинні ставити інші атомові держави перед доконаний факт. Крім цього, СССР хоче, щоб такі експериментальні підземні атомові досліди, роблені з метою удосконалення підслухових апаратів, переводились спільно зі всіми атомовими державами, а ЗДА хочуть переводити їх самостійно, з допущенням чужих обсерваторів. На тому засіданні не було згадки про збитий над Совєтами американський літак. Але 7 червня зійдеться знову перерваний тим часом Женевська конференція роззброєння. Чи справа американського літака буде там порушена большевиками для пропагандивних цілей - це залежить від ходу й вислідку конференції „на вершинах", яка відбудеться в міжчасі.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

● Наукову Конференцію для вшанування пам'яти Митрополита Кир Андрея Шептицького влаштовує Наукове Товариство ім. Шевченка у ЗДА в суботу, 14-го травня ц. р., о 6-ій годині вечора в приміщенні Українського Інституту Америки при 2 Схід 79-та вулиця в Ню Йорку. Відкриє конференцію заступник голову Управи НТШ у ЗДА д-р Володимир Калина і в програмі конференції передбачені доповіді д-ра Василя Ленцика, о. д-ра Василя Лаби, о. д-ра М. Гриншишина, о. д-ра С. Сабола, ЧСВВ, проф. Дам'яна Горняткевича і др. Василя Мудрого.

● Кобзар - віртуоз Павло Konоненко - Запорожець виступить із своїм концертом на струнній кобзі в неділю дня 22 травня ц. р., о год. 7-ій вечора в Українському Народному Домі в Ню Йорку. У програмі концерту народні думи, ліричні та жартівливі пісні і танки. Концерт відбудеться в залі Українського Народного Дому при 140 Другій Евню в Ню Йорку.

● Мистець Любослав Гуцалюк, що недавно приїхав з Парижу, виставляє тепер свої картини в групі американських малярів у „Джюстер Галлері", 154 Іст 79-та вулиця в Ню Йорку. Відкриття виставки відбулось 9-го травня і вона потриває до 28-го травня. Виставка відкрита щодня (крім неділь) від 10 до 5 год. по пол.

ПОМЕРЛА СОЮЗОВА ДІЯЧКА МАРІЯ БЛИЩАК

Сан Франціско. — В четвер, 5-го травня, тут несподівано померла Марія Блищак, секретарка відділу ч. 486 в роках 1954 - 1959. Покійна народилася 1925 року в Мукачеві, членкою УНСоюзу стала в жовтні 1952 року. Неналійна смерть такої активної громадянки та союзової діячки викликала щирий жаль серед цілої української громади.

ЗДА ЗАПОВІДАЮТЬ ОБОРОНУ АЛЬЯНТІВ ПРОТИ АТАКИ СССР — НОТА МОСКВИ ПОГРОЖУЄ РЕПРЕСІЯМИ

Москва. — У дальшому розвитку гострої совєтсько-американської суперечки з приводу збитого в дні 1-го травня ц. р. біля Свердловська в СССР американського літака, сталися три важні події: 1. у відповідь на погрозу Хрущова під адресою держав, летовища яких є з використовувані Америкою для її летунсько-розвідчих місій, що Москва збомбардує ті летовища, — ЗДА заявили, що вони виконають свої договірні зобов'язання і боронитимуть своїх союзників проти всякої ворожої атаки; 2. Совєти переслали Америці свою першу офіційну ноту в справі літака, а з американського боку в коротенькій ноті висловлено вимогу, щоб представник американської амбасади в Москві міг бачитись з пілотом літака У-2, Френсісом Гері Поверсом; 3. американський Конгрес заманіфестував свою повну солідарність з адміністрацією Д. Д. Айзенгавера в цілій справі отого літака.

Заяву щодо оборони, яку Америка дасть своїм союзникам у випадку заатакування їх большевиками, склав речник державного департаменту Линкольн Вайт. Його заява — підкреслює преса — була зроблена з уповноваження державного секретаря Гертера. Погрозу під адресою Туреччини, Пакістану й Норвегії зробив Хрущов у своїй промові на прийнятті в чеському посольстві в Москві три дні тому. Тому, що американські машини У-2 є стаціоновані також в Японії, американський уряд запевнив Японію, що ті машини не будуть вживані до летів над совєтську територію. Японські комуністи і соціялісти використовують інцидент з літаком У-2 для посиленої акції проти ратифікування японсько-американського пакту. Якщо Японія зажадала б, щоб Америка забрала з своїх летовищ в Японії ракетні літаки У-2, призначені спеціяльно для високих летів, то Америка зробить це — твердить преса.

Совєти вперше переслали у минулий вівторок 10-го травня ц. р. офіційну ноту Вашингтонові про інцидент з літаком. У тій ноті повторюється в скороченому вигляді те, що говорив уже Хрущов. Совєтська нота підтримує закид, що американці вислали літак над совєтську територію, щоби „затруїти міжнародну атмосферу" та погіршити американсько-совєтські взаємини, при чому облудно Совєти вмовляють, що вони — большевики — діяли завжди в дусі миру і співіснування. Совєтська нота заявляє, що якщо повторяться „такі провокації", то Совєти застосують „відплатні репресії". Нота не специфікує, якого роду можуть бути ті репресії. Американський пілот — каже нота — стане перед совєтським судом. Зрештою, совєтська нота висловлює надію, що ЗДА припинять такі розвідчі лети та, що розв'язуватимуть з Совєтами всі „неполагоджені міжнародні проблеми на базі взаємного інтересу". В перших американських пресових коментарях звертається увагу, що хоч ця совєтська нота втримана в аррогантному і різкому тоні, все ж, вона ще „лагідніша", як можна б було сподіватися і що це, мабуть, дістися тому, що Совєти хочуть використати нагоду для скріплення своєї позиції за конференційним столом у Парижі в найближчому тижні, але не для зірвання конференції.

Американський пілот не знав, що його літак був поцілений ракетою

Москва. — В органі совєтської армії „Красная Звезда" появилась стаття за підписами полк. Ф. Лучнікова і майора В. Жукова, які розмовляли у в'язниці з схопленим американським летуном Френсісом Гері Поверсом. Вони передають свою розмову з Поверсом і твердять, що Поверс думав, що вибух в його ракетному моторі не дозволив йому продовжувати його лету, а не поцілення відламком совєтської ракети. Поверс заявив совєтським старшинам, що він служить як пілот в експериментальних машинах і дістає за це $2,500 місячно та хоче купити собі з ощадностей — землю і дім. Названі совєтські старшини кажуть, що Поверс ствердив, що на ручці автоматичної викидні в літаку була картка, що стверджувала переведення останньої контролі викидного апарату ще у 1956 році. Тому Поверс ніби боявся, що при користанні з автоматичної викидні він буде вбитий, поки ще опиниться поза літаком. Совєтські старшини висловлюють переконання, що конструктори „У-2" згори плянували знищити літак разом з летуном у випадку небезпеки. При цій нагоді газета пригадують, що конструктор того типу літака, С. Л. Джонсон в Лос Анджелесі заявив, що після найдокладнішого перестудіювання світлин, що їх оприлюднили большевики з рештками отого ніби американського літака, він і його співробітники прийшли до переконання, що це взагалі не є „У-2", а порозбивані залишки совєтського літака. Все ж, большевики задля дальшого пропагандивного використовування цієї афери, приготовили публічну „виставку" в Москві — решток американського літака та нібито знайдених там різних предметів, мап і т. д.

У СВІТІ

● Папа Іван XXIII висвятив в минулу неділю 14-х місіонарських архиєпископів і єпископів, двох англійців, а по одному — американця, ірляндця, австралійця і японця. Папа особисто перевів акт рукоположення, після чого виголосив 15-хвилинну промову на тему духових цілей, вищих за цілі дочасні. Між висвяченими є американський бенедиктинець Алоїс Шірер з Філадельфії, який — одинаково, як його 4 брати — є монахом чину ОО. Домініканів, архиєпископом у Пакістані.

● Після вінчання княжни Маргарити, яке відбулось в п'ятницю минулого тижня, ще в минулу суботу і неділю тисячі мас народу тяглись до Вестмінстерського собору, щоб оглядати тамошню декорацію квітами, що комунікація в центрі Лондону була цілком спаралізована. Речник лондонського Автомобільного Т-ва заявив, що навіть під час коронації королеви Єлисавети в 1953 році не було на вулицях Лондону такого автомобільного „запору", як тепер. Окремі відділи поліціянтів вислано для розмотування несамовитих „вузлів" на центральних вулицях і площах Лондону.

● Західня Німеччина має раз-у-раз „інциденти" з сателітськими літаками, які перелітають кордон — стверджує речник американських військ, стаціонованих в Німеччині, у зв'язку з совєтським криком про американський літак, збитий 1-го травня над совєтською територією. Проте не було випадку, щоб американська чи західньо-німецька зенітна артилерія стріляла по чеських чи східньо - німецьких машинах, які свідомо чи несвідомо загатились на західньо - німецьку територію.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St, Jersey City, N. J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate ... provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917. — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City and Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки годі, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.
Адреса: SVOBODA", P.O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Тільки самооборона

Офіційний комунікат, що його в понеділок цього тижня проголосив державний секретар Крістіян Гертер у зв'язку з голосною справою американського літака, збитого 1-го травня ц. р. над совєтською територією, не залишає ніякого сумніву щодо однієї правди: Америка має не тільки повне право, але й обов'язок — і то, як підкреслив Гертер — не лише супроти власних громадян, а й супроти всього світу — здобувати всіми можливими способами інформації про совєтські збройні сили та їх приготування до нападу на вільний світ. Уже в перших роках большевицького царства червону армію називано „збройним раменем революції". А що ціллю большевиків є панувати не тільки на просторах колишньої Росії, а й в усьому світі, то те „збройне рам'я", що розпоряджає страхітливими родами зброї для масового винищування, є Дамокловим мечем, який постійно висить над світом.

Заява державного секретаря має ту найбільшу прикмету, що вона не виявляє найменшого почуття вини за якусь провину, що її ніби допустилась Америка супроти Совєтського Союзу. Навпаки, Крістіян Гертер цілком слушно підкреслює, що, почавши від часу, коли Москва започаткувала агресивно - імперіялістичну політику супроти Заходу в 1946 році — відповідальність за всі оборонні почини Заходу несе виключно Москва. Очевидно, це вже большевицька пропаґандивна „техніка" перекручувати факти і представляти Корейську війну, як війну „американських імперіялістів проти корейського народу". Атлантійський пакт — як „агресивний" союз, що підготовляє війну проти Совєтів. Але ці пропаґандивні штучки не всилі закрити факту, що світ має діло з безоглядним і грізним ворогом, який 40 років виснажує всі соки з поверх 200 мільйонів свого населення для здвигання щораз могутнішої збройної сили, призначеної знищити вільний світ. У цій диявольській грі большевики використовують демократичні свободи вільних країн задля знищення демократій — підривання режимів ізсередини та здобування шпигунських інформацій. „Хочу одверто сказати, — заявив Гертер, — що це річ недопускальна давати можливість совєтській політичній системі робити такі засекречені приготування, внаслідок яких вільний світ стояв би перед вибором — або піддатися, або бути знищеним атомовими бомбами..." І тому ЗДА мусять боронитися: летунські рейди над совєтською територією з ціллю здобувати інформації про совєтські воєнні приготування є, власне, одним із таких самооборонних засобів.

Тільки анальфабетизм або гіпокризія можуть диктувати голоси „обурення" з приводу таких летунських місій. На щастя, як читаємо в звідомленнях, серед відповідальних політичних кол ЗДА, Англії, Франції й інших вільних країн, існують щонайвищі сумніви щодо правильности дати висилання над совєтську територію літака, — якщо не виявиться ще, що це взагалі большевицька провокація. Але нема сумнівів щодо самого принципу такої розвідки, яка є насправді тільки самообороною.

Солом'яні президенти СССР

Сесія Верховного Совєту СССР 7 травня ц. р. була сценою чергової комедії, заранжованої Нікітою Хрущовим, першим секретарем Комуністичної партії і прем'єром, значить фактичним диктатором совєтської держави. Під час цієї сесії 79-літній маршал Клим Ворошилов, т. зв. голова Президії Верховного Совєту СССР, отже номінальний президент держави, подав свою резиґнацію із займаного ним становища, мотивуючи цей свій крок поганим здоров'ям і похилим віком. Резиґнація Ворошилова була прийнята однодушно, і захоплений Хрущов, нагородивши його ще одним орденом, розцілувався з ним прилюдно і поклепав його по плечу. За кілька хвилин так само однодушно була прийнята постанова про „обрання" на голову Верховного Совєту СССР Леоніда Брежньова, 54-літнього хрущовського соратника і ставленця.

Маршал Клим Ворошилов, що після семи років „президентування" перший з совєтських вожаків перейшов на становище пенсіонера, був одним із нечисленних малоросів на номінально найвищих щаблях совєтської ієрархії. Українець з походження, із справжнім прізвищем Ворошило, народився він у робітничій родині в селі Верхнім, кол. Катеринославської губернії і вже з ранніх років включився в Російську Соціял - Демократичну Робітничу Партію, скорочено РСДРП. В 1917 році, як вірний „соратник" Леніна, став большевицьким міським комісаром Петрограду і організатором разом із Феліксом Дзержинським — „знаряддя пролетарського терору" кривавої ЧеКа. В березні 1918 року Ворошилов став одним з військових керівників у війні Росії з Україною, організуючи „перший луганський соціялістичний отряд" і ведучи його в похід на Харків і Конотоп, для — за його ж словами — розправи із „катами пролетарської революції". В листопаді 1918 року, Москва призначила Ворошилова народним комісаром внутрішніх справ у створеному нею „робітничо - селянському уряді України", і на цьому пості він керував боротьбою з українським повстанчим рухом і зліквідував повстанський загін Григорієва. В 1919-1920 роках командував разом із Будьонним „першою кінною армією", яка брала головну участь в поході на Польщу. В 1921 році брав особисто участь у здушуванні повстання моряків у Кронштадті. За свої заслуги і особливо за вірність „батькові народів" Сталінові добився призначення на найвищі становища в комуністичній партії та уряді і найменування в 1935 році першим „маршалом Совєтського Союзу". В 1953 році після смерти Сталіна, що його Ворошилов, як „полководець сталінської школи" прославляв у своїх писаннях на всякі лади за геніяльне „руководство", його призначено головою Верховного Совєту СССР, на якому то пості він слухняно виконував ролю „тіні" Хрущова. В 1957 році, Ворошилов пристав був до „антипартійної групи" Молотова та Булґаніна, і тому Хрущов мав усі підстави розцілувати його тепер за подану резиґнацію.

Наслідник Ворошилова на становищі „президента СССР" набагато молодший від свого попередника, але й він не гратиме якоїсь керівної ролі ні в партійному, ні в державному апараті. Як і Ворошилов — Брежньов народився в робітничій родині, в селі Кам'янському на Дніпропетровщині, в Україні, хоч з походження є росіянин. Вчився в Курську та в Дніпродзержинську і до компартії вступив щойно в 1931 році. Потім працював як партійний секретар у різних обкомах України, в центральних комітетах компартії Молдавії і Казахстану, але найбільших „заслуг" добився на становищі т. зв. „політуправління" в совєтських арміях під час другої світової війни, здобуваючи за цю свою „політроботу" спочатку ранґу генерал - майора, а потім генерал - лейтенанта. Після ліквідації „антипартійної групи" Хрущов найменовує його членом Президії Центрального Комітету компартії СССР.

Відставка Ворошилова і призначення Брежньова нічого ні у внутрішній, ні у зовнішній ситуації Совєтського Союзу не змінить. Ролю диктатора - прем'єра, фактичного президента і першого секретаря КПСС виконуватиме далі Хрущов, а Брежньов ходитиме в його тіні солом'яним президентом Совєтського Союзу, як безслідно і безвислідно ходив Клим Ворошилов.

НАШІ ІМПРЕЗИ

На цю тему написано в нашій пресі немало різних порад, критичних заввав та гумористичних фейлетонів, що, очевидно, не зашкодить цій справі, бо з кожної здорової думки можна витягнути щось корисного. Біда тільки в тому, що у нас чимраз більше поширюється число громадян, які використовують ці думки для того, щоб скріплювати легковажне ставлення до громадських потреб в загальному. Вони підхоплюють кожну критичну заввагу, додають до неї свої міркування і поширюють це далі. Хто добре стежить за реакцією публіки, присутньої на наших імпрезах, той може запримітити, що частина цієї публіки приходить гейби на те, щоб тільки критикувати і з огірченням вертатись додому.

Говорячи про наші імпрези, маємо на гадці лише ті, які прийняла наша громадська центральна установа в Америці — УККА: 22-го Січня, Шевченківські роковини, Свято Героїв і Листопадовий Зрив.

Досвід і логіка кажуть, що відзначування вичислених вище подій мають на цілі підкреслювати передусім їх ідеї, бо хоч добре виконані мистецькі точки програми є окрасою імпрези, але вони не є її ціллю. Нашу участь на цих імпрезах можна порівняти до нашої участи в церковному Богослуженні, на яке йдемо незалежно від того, чи там є добрий хор, чи тільки самі вірні співають, як уміють. Бо тут наша ціль не в красі співу, хоч як кожна людина любить його, а в нашій вірі і щирості нашої молитви. Це саме з нашими національними імпрезами. Якщо ми йдемо на якусь імпрезу у віддаому наставленні до її ідеї, то в такому ж наставленні вийдемо з неї, хоч там може щось у тій мистецькій частині програми й не дописувало. Ми візьмемо під увагу і те, що дана імпреза виглядала б інакше в рідному краю, у власній державі. Якось так виходить, що найбільш критично наставленими до своїх імпрез є якраз ті громадяни, які ніколи нічим не допомагають в їх улаштуванні. У нас серед різних громадських прошарків уже не бракує ентузіястів телевізійних модерних „шовів", які роблять порівняння цих „шовів" з імпрезами, у висліді чого ці останні ще більше блїднуть. Наша молодь чує цю критику, і тому не диво, що і її чимраз менше буває на імпрезах.

Не в одного з нас в уяві ще свіжі спогади з наших імпрез влаштовуваних в умовинах, коли висів над нами ворожий терор, або у воєнному часі, коли по великих містах, на чужині, без огляду на голод, холод і заборону, сходились ми, щоб вшанувати роковини своїх національних подій. І які милі та незабутні враження залишилися в нас з імпрез в таких умовинах, де в більшості поза святочною промовою та одною- двома деклямаціями більше нічого не було.

Зате слова тої промови, як бальзам на рани, діяли на наші серця, стужені за своїм рідним, і, як цемент, споювали та єднали людей в одну справжню родину. Ці слова рідної мови заступали найкращу музику, крили в собі найкраще мистецтво. За їхньою допомогою люди відшукували один одного серед моря населення столичних міст і гуртувались в свої громади.

Нині багато змінилось. Наші люди в Америці живуть в добробуті. Тепер не бракує таких, що не то не шукають, а втікають від своїх. Переїде з одного міста до другого і не хоче навіть своєї адреси подати. Про що свідчать „гончі листи", які в чимраз більшій кількості розсилає УККА.

Вигідне життя псує не тільки молодь, але й старших. Цьому піддаються слабші волею і ті, що ніколи не мали виробленого власного погляду на наші громадські і національно-визвольну справи. Нині вони легко відпадають, як матеріял, нездатний до будови.

Організатори наших імпрез не повинні забувати того, що основною їх ціллю є виховання і вдержування при своєму нашої молоді, і тому характер їх повинен бути поважний, але не написовий, і тому участь в них повинна брати насамперед молодь. Найменша українська громада, в якій немає ні одного мистця, повинна влаштовувати наші національні свята. Програму можна обмежити навіть святочною промовою, яка повинна бути направду старанно підготовлена, бо промова є стрижнем кожного свята, навіть тоді, як в програмі беруть участь найкращі мистецькі сили. А вже ніяк не дозволяти, щоб промовці на святі використовували зібраних громадян на те, щоб розправлятися з немилими їм в суспільстві політичними чи іншими групами в минулому чи сучасному. Нашим старших громадян ще тягне до того, але вони також повинні дуже шкідливий вплив на наше молодше покоління.
на наше молодше покоління.

К. К.

НА ТЕМИ ДНЯ

ВІДВІДУВАННЯ СОВЄТСЬКОГО СОЮЗУ

Під таким заголовком появилася у „Повсті" з 23-го квітня ц. р. стаття Демарі Беса, в якій автор пише, що у взаєминах між ЗДА та Совєтами були два мертві періоди невідвідування і кожний з них тривав по 16 років. Перший — від початку існування совєтської влади аж до її визнання урядом ЗДА, після чого наївні американці шукали розв'язки своїх домашніх проблем у структурі Совєтів, бо депресія і безробіття таки добре далися їм взнаки. Модно тоді було славословити і захоплюватись червоним царством.

Другий період — від 1939 до 1955. В 1955 р. яких 2,500 американців відвідали Совєтський Союз, у 1958 р. це число подвоїлося, рік пізніше досягло понад 15,000.

Проте, число кандидатів на відвідування Совєтів значно переросло 15,000. Стали давати візу тільки тим, яких „Інтурист" міг обслужити та забезпечити провідниками, нічлігом, транспортом і т. п. Але з напливом чимраз більшої кількости туристів відчувався брак провідників, і тому „Інтурист" почав влаштовувати оглядини групами, на що деякі туристи не згоджувались.

Отож за дотеперішнім стандартом оплата за добу, включно з провідником, виносила 30 дол. Проте, щоб заохотити торгівлю із закордоном, від бизнесменів брали тільки по 12 дол. Деякі агенції обчислюють, що за відвідини в трьох містах — Києві, Москві та Ленінграді — числитимуть 16 дол. на добу. А цього року, від 15 травня до 15 жовтня, для груп є вже певна кількість місць до таборування і проєктується побудова мотелів.

Дотепер відвідування відбувалось влітї, цебто у мертвому сезоні під культурно - мистецьким оглядом. Цього року заохочуватимуть туристів і на зиму, з можливостями полювання, але треба буде багато платити за вбиту дичину (25 дол. за серну, 150 дол. за оленя).

Переважаюча більшість провідників, це люди під сороківкою, а влітї це здебільша студенти мов, що хочуть собі трохи заробити. Є їх дві категорії: одні, що хвалять на всі лади комуну і ширять безбожницьку пропаґанду. Інші провідники виконують властиве завдання — інформувати й показувати.

А поруч цього, як цікаве і невидане явище, — чорна біржа на Червоній Площі у Москві, де продають і купують доляри. Молоді москвичі, коли бачать туриста без ескорти, пропонують виміну рублів за доляри, часом у відношенні 1:25 (офіційно — 1:10, раніше 1:4). Пояснюють це фактом, що Совєти дуже скупо уділюють чужу валюту своїм людям, які виїздять за кордон, і тому на закупи не залишається їм майже нічого. Це може і є причиною, що балерини чи спортовки „купували" часом без грошей, внаслідок чого заходили в конфлікт з поліцією.

Остання пригода із збитим совєтами американським літаком, поминаючи інші наслідки, може поважно вплинути і на ці туристичні пляни совєтських заробітків.

Ф. Лукіянович

З ПРИВОДУ СТУДЕНТСЬКОГО ІДЕОЛОГІЧНОГО КОНҐРЕСУ

Один грецький філософ сказав, що те буде в даному суспільстві розвиватися, до чого суспільство буде ставитися з пошаною. Очевидно, зріст українського студентства є уможливлений високою повагою до нього і збоку українського громадянства.

„Ідеологічний Конґрес" (УСЦІК), який відбувся у Филаделфії від 30. квітня до 1. травня ц. р., є новим доказом того, що кадри українських провідників є невичерпні.

Українська нація присвятила всі свої зусилля на те, щоб всебічно визволитися з-під московського колоніяльного імперіялізму. Для боротьби потрібний є певний компас, який вказував би шлях до визволення по найпевнішій лінії.

Крім „компаса", це значить теоретично опрацьованих підстав нашої визвольної політики, нам ще потрібний опрацьований „арсенал" засобів для плекання теорій та цілей українського політичного і суспільного думання (ідеологія). Очевидно, що тут нам йдеться не лише про українські політичні теорії і ідеології минулої і сучасної доби — студій минулого й сучасного, але, щонайважніше, які теорії та ідеології ми повинні плекати в майбутньому.

Нам здається, що для нас українців не є цікавим, куди ми ідеологічно належимо, до Заходу, чи до Сходу. На нашу думку, для нас повинно бути більше цікавим те, чи, й на скільки, слабо - розвинеість українських політичних теорій і ідеологій, не дописали нам в нашій визвольній боротьбі. А, напевно, щось мусіло бути причиною того, що ми ще й досі поневолені.

Україна не живе в ідеологічних „конвульсіях" тільки між „Сходом", або „Заходом". Вона живе і розвивається в дусі розвою політичних теорій і ідеологій цілого світового суспільства. Україна, будучи частиною світової спільноти, неначе магнітна стрілка, завсіди реаґує і реаґувала на важніші світові політичні теорії й ідеології, і повинна стати лицем до тих політичних течій, які прискорять її визволення.

Безупинне студіювання українського політичного „компасу" і „арсеналу" засобів повинно нам вказати на ясність і правильність шляху до визволення, а це, в свою чергу, дасть нам самопевність, силу і відвагу.

Як вже вище написано, наше політичне думання не може бути статичним, або догматичним. Його ріст мусить збагачуватися знанням і досвідом. Над ним треба постійно працювати. Недостаток припасу політичних теорій і ідеологій, в відповідну пору, може нас знову відділити на кілька століть від самостійности. Тому сьогоднішні й завтрішні провідники нашого суспільства мусять над цими питаннями постійно працювати, й тому ініціятиву СУСТА треба привітати.

Щоб найчіткіше бачити сили, які оперують в даному суспільстві, то ті, які займаються тими питаннями, повинні представити їх в якнайрізкіших барвах. Перейдемо до третьої точки наших розважань про організацію Конґресу.

Не лише сама назва конґресу, „Україна і Схід — Захід", на нашу думку, вносять мильне поняття щодо розвою української політичної думки, але також маса тем, які, в більшості, роблять враження, що вони відносяться до тих же самих питань, — свідчить про те, що зміст і цілі Конґресу не були дуже ясні для його організаторів.

Дивним є, що СУСТА вважала за відповідне розділити теми між поодинокі, формально, може й студентські, але практично партійні прибудівки головніших українських політичних угрупувань. Можна тільки сподіватися, що це не перешкодить СУСТА і на далі залишитися тільки об'єднуючою організацією української студіюючої, а не партійної молоді.

Є зрозумілим, що багато з-поміж активних членів СУСТА є членами тих же організацій, представники яких згідно з поданим в пресі повідомленням, виступали з рефератами на Конґресі. Одначе, ми не повинні забувати, що студентська організація є для студентів, а для політиків існують політичні організації; бо інакше ми розійдемося з цілями.

Доречі, на нашу думку, до студентів повинні зараховуватися тільки ті, які ще активно студіюють. Всі інші повинні дати місце і нагоду молодшим, а самі, якщо займаються досліджими працями, повинні включитися в українські наукові товариства.

Наші завваги не були б оправданими, якщо б ми не зробили застереження й щодо числа доповідей на конґресі.

Завелика програма конґресу доречі, не є лише гріхом студентських імпрез. Президія мусить обмежувати час і на запити й дискусії, що не свідчить про добру підготовку імпрези. Це дуже часто викликує обурення серед учасників і несмак до з'їздів. Гадаємо, що сам реферат не повинен ніколи бути самоціллю, а його вартість можна міряти зацікавленням слухачів, яке повинно виявитися в запитах і дискусіях. Запити і дискусії є найважливішою частиною зборів чи конференцій!

Іван Гвозда,
Онеонта, Н. Й.

Прем'єри Британського Коммонвелту дебатували над проблемою рас

Лондон. — В минулий понеділок на тайному засіданні конференції Британського Коммонвелту дебатовано впродовж двох і пів години над расовою проблемою у зв'язку з расовою політикою Південно - африканського Союзу. Сталось це всупереч первісній постанові, що на офіційному денному порядку ця справа не фіґуруватиме, а тільки можуть про неї відбутись „інформаційні" розмови. Південно - африканський Союз зазнав неприємної несподіванки в двох пунктах: прем'єри країн Коммонвелту прийняли до нього Ніґерію, яка від 1 жовтня ц. р. осягне свою повну державну самостійність, а зараз після цієї ухвали прем'єр Ніґерії заявив, що він буде домагатися виключення з Коммонвелту Південно - африканського Союзу, якщо той продовжуватиме свою расову політику. Ніґерія, яка нараховує 35 мільйонів населення, стане просто з титулу своєї величини природним лідером африканських муринів. Знову ж прем'єр Ґани Кваме Нкрумаг заявив, що Ґана відкликує своє запрошення, вистосуване раніше до південно - африканського міністра закордонних справ Еріка Люва, щоб він відвідав Ґану.

Палатна комісія стверджує наявність совєтського шпигунства у ЗДА

Вашингтон. — Палатна комісія для справ антиамериканської діяльности опублікувала в понеділок дня 9 травня ц.р. звідомлення про совєтську шпигунську, саботажну і підривну активність на терені З'єдинених Держав Америки, як теж інших країн Заходу. У цьому звідомленні подано до відома, що голова цієї комісії конґресмен Френсиз Е. Волтер ствердив наявність обширного доказового матеріялу, який підтверджує існування широкорозгалуженої шпигунської активности на території ЗДА, що її ведуть і нею керують совєтські і сателітні дипломатичні представництва у ЗДА. Зістрілення розвідувального американського літака над совєтською територією — заявив Волтер — не може відвернути уваги світової опінії від шпигунських, саботажних і пропаґандивних дій, що їх проводять комуністи в кожній країні світу. Тому теж не можна забувати, що міжнародна комуністична імперія є в стані тотальної війни із З'єдиненими Державами Америки, які і є головною ціллю усіх атак в цій війні. У звідомленні цитується зізнання колишнього чехословацького військового аташе полк. Франтішека Тіслера, який довів, що в 1955-1950 роках 45 процентів персоналу чехословацької амбасади у ЗДА і делеґації ЧСР до Об'єднаних Націй були заанґажовані у шпигунській активності в користь Совєтського Союзу. Члени чехословацької амбасади і делеґації ЧСР анґажували до шпигунської роботи теж й американських громадян.

ДОЩІ ВИПАДАЮТЬ...

Дощі випадають нечасто —
Поникла трава, поникла...

Ти дуже схожий на щастя.
А я до щастя не звикла.

І знову мовчу наостанку.
Дивлюсь, як проходиш мимо...

Так діти малих полустанків
Проводять поїзд очима.

ЛІНА КОСТЕНКО

Лев Яцкевич

МОЖЛИВОСТІ ПРАЦІ НА ФЕДЕРАЛЬНИХ ПОСАДАХ

(2)

Шанси одержання посади

Для кандидата з високою освітою процедура виглядає так: аплікацію на посаду (форма 57), в якій зазначається становище, на яке кандидат претендує, та евентуально друге становище, на яке він рефлектував би і найнижча платня, яку він згідний був би прийняти, спрямовується до Civil Service Examiners тієї агенції, яка має вільну посаду, або в якій кандидат хотів би посаду одержати. Якщо Board of Civil Service Examiners обслуговує кілька агенцій, він подає імена придатних кандидатів до всіх тих агенцій. А якщо кандидат старається про посаду в кількох агенціях, він мусить спрямувати окрему аплікацію до кожної з них, власне до Board of Civil Service Examiners кожної з них. Приблизно за два місяці від дня висилання аплікації кандидат одержує відповідь. Якщо він не відповідає вимогам агенції, то дістає мотиви неґативного рішення. Якщо ж його визнають придатним, він одержує в тім самім листі групу платні, яку для нього Екзамінаційна Комісія визначила, і пунктацію своєї кваліфікації.

Найменша кількість пунктів є — 70; найвища — 100, і відповідно до цієї пунктації уміщують кандидата на списку. Висока група платні, призначена кандидатові з малою кількістю пунктів, дає йому мало шансів дістати федеральну посаду. Кожний кандидат на посаду, як уже згадано, має подати в аплікації мінімальну висоту платні, і тому платня яку йому признається мусить бути або в рямцях тієї висоти, або його аплікація мусить бути відкинена. В оцінці кваліфікацій кандидата велике значення мають також, крім крім його практики, усі „лайсенси", наукові праці, винаходи, членство в наукових товариствах тощо.

Поклинання на посаду

Деякий час по одержанні rating-у, залежно від запотребування в даній федеральній агенції та кількості кваліфікаційних пунктів, кандидат одержує виклик на інтервю. Дуже небезпечними контркандидатами при такому інтервю є американські військові ветерани, а головно частинні інваліди, що одержують за своє ветеранство від 5 до 10 пунктів. Крім цього, при рівних шансах висліду інтервю, ветерани мають першенство в одержанні даної посади. Тому кандидат може бути викликаний кілька разів на інтервю, а призначення на посаду не одержати.

Селекція та номінація на посаду

Кандидата, що перейшов успішно інтервю, спеціяльна комісія селектує і пропонує до номінації на вільне становище. Виселектуваного кандидата просять прийти на лікарську провірку і приготовити список адрес та зайнять за останніх 15 років, як матеріял для перевірки органами ЕфБіАй. По позитивній лікарській перевірці, що триває іноді 5 годин, у кандидата відбирають відбитки пальців. Перед номінацією він складає присягу і зобов'язання не розголошувати службових таємниць.

Користі федеральної посади

Кожний федеральний працівник має низку привілеїв, яких не дає більшість приватних підприємств. До них належать: Вакації, оплачувані свята, оплачувані дні під час недуги, добра початкова платня з автоматичним підвищенням, високе забезпечення на життя та висока емеритура. Федеральний працівник протягом перших 3-ох років праці має по 17 днів вакацій, після 3 років праці — 4 тижні, а після 15 — 5 тижнів і один день.

На випадок недуги він має протягом року 13 оплачених днів. Вакації і оплачувані на випадок недуги дні можна кумулювати, що дає змогу кожному федеральному працівникові пуститися в довшу подорож.

За 50 центів на 4 тижні від $1,000 кожний працівник може одержати забезпечення на життя. У висоті своєї річної платні при заокругленні кожних початих $1,000 платні до повної тисячі забезпечення, коли працівник переходить на емеритуру, він перестає платити це забезпечення, і воно зменшується автоматично щомісяця, аж дійде до 25% початкової вартости, що лишається вже його власністю до кінця життя.

До речі, на федеральній посаді можна працювати не до 65-ти років, як у приватній індустрії, а до 70-ти. Кожному федеральному працівникові стягають з його платні на емеритуру 6½%; других 6⅓ % платить уряд від себе.

Федеральна емеритура

З таким способом створеного фонду працівник, що прослужив принаймні 5 років на федеральній службі і осягнув 62-ох років життя, може йти на емеритуру. Її висота залежатиме від його найвищого заробітку в якихнебудь 5 роках його праці на федеральній службі та кількости років праці на тій службі взагалі. Федеральна емеритура майже в два рази більша від соціяльного забезпечення, при заробітках понад 5,000 річно, що в більшості стейтів не переходить $120 на місяць без огляду на кількість років праці та висоту заробітку.

Коли хтонебудь по 10 роках праці в приватній установі переходить на федеральну працю і прослужить ще, скажімо, 25 років з максимальним заробітком впродовж яких небудь 5 років у висоті $5,000 на рік ($106 на тиждень), тоді його емеритура з соціяльного забезпечення (по 65 році життя) становитиме, скажімо $120 на місяць, а федеральна емеритура — $216. Разом $336 на місяць. По його смерті, жінка, з якою він був одружений принаймні два роки, поки він пішов на емеритуру, одержуватиме з соціяльного забезпечення 70% — $90, з федерального 50% — $108, разом $198 на місяць. Крім цього діти до 18 року життя одержуватимуть з федерального фонду підмогу у висоті 40% його найвищого річного заробітку протягом якихнебудь 5 років, що в нашім випадку становить суму $180 на місяць. І в такому разі вдова одержуватиме емеритуру разом з додатком на дітей до 18 року $418 на місяць.

В державному департаменті у Вашингтоні відбулись наради добровольчих агенцій

2-го травня відбулися у Вашингтоні в державному департаменті наради Добровольчих Агенцій для ведення допомогової акції закордоном Темою нарад були справи допомоги і переселення. В нарадах взяли участь теж представники Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, а саме президент ЗУАДКомітету д-р Володимир Галан і заступник президента та правний дорадник адв. Михайло Пізнак.

Обговорювано справу переселення з-поза залізної заслони. На основі звідомлень виявилося, що переселення з-поза залізної заслони йде мляво. Досі совєтські власті видали 94 дозволи на переїзд із Совєтського Союзу для злуки з найближчою ріднею. Хто дістав такий дозвіл, як теж скільки осіб вже мало змогу використати ці дозволи, про це повідомлять окремо. В Польщі проведено зміни відносно видачі пашпортів на переселення. Консуляти вже отримали повідомлення про порядок і процедуру. Обговорено теж справи переселення втікачів згідно з новим переселенчим законом конґресмена Волтера, що дає додатково змогу на приїзд втікачів до ЗДА.

Після нарад у Відділу Віз представники ЗУАДКомітету відбули ще наради в уряді Іміґраційної і Натуралізаційної Служби, як теж у Відділі Ю. С. Е. П. У Відділі Ю. С. Е. П. представники ЗУАДКомітету вияснили можливості для переселенчої і допомогової праці ЗУАДКомітету в майбутньому. ЗУАДК — це єдина українська допомогова установа, визнана американським урядом і вона має право вести допомогу по всіх країнах світу, які зв'язані договорами з американським урядом. ЗУАДК має міжнародні зв'язки. В такій ситуації ЗУАДКомітет може вести велику діяльність, може поставити справи допомоги, переселення і заступництва українців на повну висоту, але для того потрібна тісна співпраця всієї української суспільности не лише на американському континенті, але і в Европі. Саме тепер у Світовому Році Втікача, коли і справи ЗУАДКомітету стали знову предметом зацікавлення урядових чинників, є нагода всі українські сили в ділянці допомогового сектору скоординувати в ЗУАДКомітеті, а для цього треба, щоб українське громадянство дало повну моральну і матеріяльну підтримку ЗУАД Комітетові.

● **Юрко Ковач,** 18-річний син українських іміґрантів з Закарпаття, здобув другий рік підряд чемпіонат середніх шкіл Торонта із спортової гімнастики. Учень 13 кляси Паркдейл Каледжієйт Інституту, зібрав 25 точок, здобуваючи перше місце у вільних вправах, брусах та перекладині і третє у стрибках. Він теж здобув перше місце у кільцях (позаконкурсово). Інший успіх виказав Юрко Ковач у змаганнях у спортовій гімнастиці середніх шкіл Онтаріо, повторивши результати і зайнявши перше місце у вільних вправах, на брусах і перекладині та друге на кільцях.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Шевченківське Свято в Линколн, Небр.

Заходом місцевого Відділу УНСоюзу у співпраці з місцевою Українською Громадою і шкільними дітьми недільних курсів українознавства при українській католицькій парохії св. Юрія Переможця в Линколні відбулося 27 березня свято в честь Тараса Шевченка.

В програму свята увійшли точки: американський гимн у виконанні шкільної дітвори, реферат п. Р. Панасюка про Шевченка як народного генія і борця за свободу поневолених народів. На особливу увагу заслуговують пісні шкільних дітей: Як умру, то поховайте, Засумуй трембіто і Садок вишневий. Всі ці пісні виконано з чуттям і під рясні оплески чисельно зібраної громади. Із декляматорських точок належно вирізнити: Мені тринадцятий минало — у виконанні Б. Плоського, „Так отак то" — у виконанні учениці Галі Кушелинської Думка — у виконанні В. Небесняка та Іван Підкова — у виконанні Славка Бучинського.

Присутні з захопленням прослухали відчит маленького Петра Лихолата — учня третьої кляси, що подав дані про життя поета. Декляммації і хорові точки дітей з умінням підготовила п. Оксана Бучинська. Їй належиться за це особлива подяка.

Це старанно підготоване свято залишило в присутніх гарний спомин. На закінчення відспівано український національний гимн. **Я. С.**

Шевченківські Роковини в Лос Анджелесі

9. квітня Український Культурний Осередок в Лос Анджелесі, Каліфорнія, влаштував в Патріотік Гол урочисту Шевченківську Академію.

Після співу американського гимну, який стоячи прослухали 350 присутніх, інж. Леонід Романюк відкрив Свято та схарактеризував значення творчости Пророка України. Новоприбулий до Каліфорнії з Бразилії Іван Овечко в оригінальний спосіб проголошував, розділений на частини, реферат про життя і творчість Тараса Шевченка, як поета і маляра-артиста. В програмі цей реферат був поданий як коментарі до окремих точок програми.

На сцені мішаний хор Української Православної Церкви св. Андрія під орудою Дмитра Бенка виконав „Заповіт". Цього другого українського національного гимну вислухали присутні стоячи. Дванадцять гарних і струнких жінок хору своїми чудовими вишиваними блюзками продемонстрували красу українського народного мистецтва, а чоловіки понисалися вишивками на своїх сорочках. Перед хором у мальовничому козацькому убранні сидів та акомпаніював на бандурі композитор Григорій Китастий. „Думи мої" (музика В. Козака) і „Встає хмара з-за лиману" (музика М. Лисенка) зачарували слухачів своїм мистецьким виконанням, — хором диригував Дмитро Бенко, — талановитий учень Олександра Кошиця.

Знову виступив Іван Овечко і цікаво оповідав про дитинство Поета, а потім маленька Леся Полотнянка в чарівному гуцульському убранні продеклямувала віршик „Тарасик". „Тарасик приятель дітей" — продеклямував хлопчик Роман Скропко. Батьки Романа не лише одягнули свого сина в українську вишивану сорочку, але й навчили його гарної літературної української мови.

Коментар до програми відкрив інтимні сторони, на жаль, нещасливого кохання Тараса Шевченка та його великої любови до жінки-матери. „Полюбила я, одружилася" (народня пісня) і „Весняна ніч" (музика Борецького) виконала артистка (меццо-сопрано) Зіна Шмалій, яку оплески примусили виконати ще одну пісню.

Справжнім шедевром програми Шевченківського Свята була художньо виконана деклямація сотника Петра Шмалія — „Посланіє" Т. Шевченка. Складалося враження, ніби сам Автор промовляв до слухачів, — так глибоко западала в саму душу деклямація артиста й ветерана визвольних змагань, який з мечем в руках боронив пробуджену Поетом українську націю. Заля гриміла від оплесків по закінченню цієї високомистецької деклямації.

Композитор Григорій Китастий співав і грав на бандурі. Кожний, хто мав щастя почути Григорія Китастого, надовго запам'ятає чар бандури, що переносить слухача до славної доби „дідів наших" — козаччини. Але ось з'явився коло бандури маленький Андрійко, — син Китастого. Винняткова музикальність і слух батька передалися синові. Андрійко, під акомпаніямент бандури заспівав „Думи мої", і спів маленького виконавця заворожив цілу залю.

„Ой літа орел" та „Реве та стогне" (музика М. Лисенка) — виконав мішаний хор, а коли виконував „Боже Великий, Єдиний", то вся заля встала й спільно з хором проспівали цю народню молитву.

Майстерно виконаний артистом - графіком Володимиром Балясом образ Т. Шевченка дивився зі сцени на своїх нащадків - українців, що зібралися гідно вшанувати свого Національного Генія.

Юрій Тамарський

Шевченківське Свято в Йонґставн, Огайо

Шевченківське Свято влаштував у нас Відділ УККА 2-го квітня. Програма Академії складалася в більшості з виступів нашої молоді, згуртованій в Юнім СУМА та в Пластовій Групі. Є це потішаюче явище, бо воно дає запоруку, що традиція святкування пам'яті нашого Генія буде продовжувана та що буде і тут переходити з роду в рід. Є це рівночасно і признанням для управ та для виховників молоді в обох вищезгаданих організаціях за їх труд і працю над нашими дітьми.

Святочну Академію відкрив голова Відділу УККА п. М. Ярош а театральна артистка пані Валя Стахурова заспівала Американський гимн при фортепіяновім супроводі п-ни Орисі Штинь. Відтак мішаний хор місцевого Осередку СУМА відспівав „Заповіт". В дальшій програмі хор Юного СУМА заспівав „Поклін Тобі, Тарасе" та „Перебендя" — муз. М. Гайворонського. Говорену часть поеми деклямували Юні Сумівки Мирося Стапай і Ірина Смерека. Мандолінова Оркестра Юного СУМА заграла гарно пісню „Реве та стогне Дніпр широкий". Обома хорами СУМА та Мандоліновою Оркестрою диригував відомий скрипаль магістер Мирон Жмуркевич, який є музичним керівником Осередку СУМА.

Дуже гарно виконано українську народну пісню „Ой у полі дві тополі", яку заспівали Юні Сумівки в супроводі мандолін під проводом Марійки Чепак. Крім неї співали ще: І. Смерека, М. Антончак, М. Ґевко, М. Сухар, М. Стапай і Л. Грицак.

Деклямації творів Шевченка виголосили юні сумівці та сумівки: Я. Терлецький, Л. Мисів, М. Куцилаба, І. Мисів, М. Проць і В. Гевко та мала пластунка Мартуся Штинь.

Виставлено і дві інсценізації: в одній з них „Тарас Шевченко у в'язниці" юний сумівець Юрій Мельникович гарно заспівав соло „Думи мої, думи мої" в супроводі Мандолінової Оркестри Юного СУМА, а в другій „Розрита могила" виконала головну ролю пластунка Орися Штинь.

Пластун Михайло Мигаль заспівав соло „Ой Дніпре, мій Дніпре, муз. М. Лисенка при фортепіяновім супроводі панни Орисі Штинь, а пластунки сестри Оксана, Орися і Маруся Штинь відспівали три пісні на слова Т. Шевченка. Пластуни Т. Глива і І. Мельник заграли з чуттям дует на трубках „Молитва".

Відповідну святочну промову виголосив д-р Роман Стахура.

Цілу цю багату і гарну програму вміло переводила як майстер церемонії наша відома громадянка пані Юлія Войтович. Академію закінчено загальним співом українського національного гимну.

Ще перед Академією Відділу УККА в неділю 27-го березня влаштував місцевий Осередок СУМА шкільне Шевченкове Свято в рямках своєї Школи Українознавства. Програму виконали виключно сили Юного СУМА. Промову виголосили Марійка Чепак, а програму переводив Богдан Болотенний.

Д-р Роман Стахура

● Президент З'єдиненої Арабської Республіки Гамаль Абдел Нассер прославляв Совєти з нагоди відкриття фабрики бавовняних виробів, коштом сов. допомоги і з совєтськ. інженерами. Нассер потвердив, що він був і є проти комунізму і з цього приводу має час до часу напружені відносини з Москвою, але, мовляв, Совєти ніколи не припинили з приводу таких дисонансів допомоги Єгиптові.

В Пассейку зорганізовано Окружний Комітет Відділів УНСоюзу

В суботу 30-го квітня в Пассейку відбулися основуючі Загальні Збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу. До заложення Окружного Комітету прийшло після довгої підготови, де виказалося, що до оживлення праці по Відділах потрібно між Союзовим членством більшого контакту. Є багато справ, що їх скоріше чи пізніше можна буде реалізувати, але для цього потрібно співпраці і терпеливости.

На голову Окружного Комітету вибрано В. Новацького, на заст. голови — І. Ладичку, секретаря української мови і пресового референта — В. Марущака. На секр. англійської мови і зв'язку з англійською пресою — І. Зварича. А. Лопушняк — касієр, П. Головачук — організаційний і культурно - освітній референт. Контрольна Комісія: М. Філь — голова: І. Бурний і М. Табачук члени.

В суботу 14-го травня має відбутися перше засідання нової Управи і устійнення пляну праці. Було б побажане, щоб представники 172-го Відділу УНСоюзу в Випані і 394-го з Магви взяли також участь.

Невдачі в суспільно-громадській праці і втеча від українського організованого життя є лише тому, що ми хочемо відразу осягнути те, до чого треба постійної впертої і щоденної праці. Тому в Окружних Комітетах всі спільно ми зможемо ту громадську працю виконати. До втечі від громадського життя причиняється те, що декому видається, що без його участи „воно обійдеться". Тут не лише вина тих, які втікають і ходять самопасом, але і тих, що на це позволяють і безрадно розводять руками.

В. Марущак

Важко захворів головний командант збройних сил НАТО

Мюнхен. — Головний командант збройних сил Організації Північно - Атлантійського пакту (НАТО), американський генерал летунства Лоріс Норстед важко захворів під час гри в ґольфа в минулу неділю 8-го ц. м. в Берхтесґадені в Баварії. Він мав того самого вечора вернутися до своєї головної кватири під Парижем. Покищо не проголошено характеру його занедужання, але газети натякають, що він дістав атаку серця. Ген. Лоріс Норстед має всього 53 роки. Його перевезли негайно до місцевого військового шпиталю. Останні відомості кажуть, що це не була атака серця, тільки гостра недиспозиція шлунка і що ген. Норстед швидко зовсім видужає.

Українська Літературно-Мистецька Клюб

З Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю, дня 13-го травня ц. р. відбудеться авторський вечір Ярослава Геруса. Крім автора читатимуть його недруковані твори п-ні Валя Калин й п-ні Іванна Кононів. Початок о годині 8-ій вечора.

ТРИЗУБ В ПОХОДІ ПО ЧЕМПІОНАТ ЗДА

Ще тільдки одні змагання, чи точніше одна перемога, ділить „Тризуб" від офіційного чемпіонату ЗДА в грах за Чашу — Ю. С. Чаллендж Кап. Цього року, в порівнянні з попередніми шансами українських клюбів, посягнути по лаври першуна цілих ЗДА, нагода здобути першість ЗДА набагато краща і тому „Тризубові" треба докласти всіх можливих старань, щоб добитися такого значного успіху.

Попередньої неділі „Тризуб" переміг заслужено свого суперника у півфіналі, Фол Рівер С. К., здобуваючи цим першість Сходу ЗДА, та право на участь у великому фіналі. Все таки перебіг останніх змагань та гра змагунів „Тризуба" через кілька попередніх змагань виявили, що крім зовсім оправданої нервозности, спричиненої великою ставкою змагань, є ще деякі інші недоліки, що їх треба і можна вилікувати впродовж двотижневої підготовки до наступних рішальних змагань за чемпіонат ЗДА.

Останні змаганя виявили деякий спадок форми більшости змагунів „Тризуба", який на мою думку залежний від кондиції поодиноких змагунів. Дещо спізнений старт до м'яча, поспішне віддавання м'яча від себе без достаточного вичікування на вибіг сусіднього спів-змагуна на позицію, та вкінці взагалі нерозважна гра горою, коли за такі високі подачі вже свого м'яча треба знову боротися з противником — це речі, що їх змагуни такої кляси, як тризубівці, можуть позбутися без великого труду. Найважливіша справа це накидування противникові кориснішого для себе способу гри, протилежне до дуже частого в нас нерозважного допущення противника до вибору вигіднішої йому зброї — способу гри, чи то горою, чи теж довгими подачами. Сильніша технічно команда, а нею без сумніву є „Тризуб", не повинна дозволити противникові примусити її грати інакше, як це їй вигідно і корисно.

Тоді не буде мови про те, що наші змагуни вміють грати багато краще зі сильнішими, чи кращим технічно противником. В тому і причини, що часто сильні футбольні команди падуть жертвою слабших команд тільки тому, що не використовують своїх атутів — своєї зброї в кращому опануванні м'яча, та використання випробуваної синтеми гри. Це вже, очевидно, завдання менаджера вирішити, коли і яку тактику та систему гри застосувати, під умовою, що здисципліновані змагуни виконуватимуть його вказівки без жадних „але". До такого доброго потягнення менаджера „Тризуба" треба зачислити зміну тактики в другій половині змагань із Фол Рівер та конечне пересунення ваги наступів на ворота противників на ліву сторону, коли наступи правою стороною натрапляли на сильну дефензиву лівої сторони противника.

Всі ці проблеми набирають великої ваги, коли взяти під увагу, що мало відома нам команда Кікерсів з Лос Анджелес стала противником „Тризуба" у фіналі гор за чашу. Тризубівцям треба бути в кожному випадку найбільш дбайливо підготованими кондиційно. Треба приготовитися на різні можливості зміни тактики самої гри після пізнання противника вже в часі змагань. Крім цього слідний тепер спадок форми змагунів „Тризуба" можна перебороти солідним тренінґом, але не надто інтенсивним, щоб не дійти до перевтоми змагунів через надмірні зусилля змагунів на тренінґах. Праця впродовж цих двох тижнів всіх змагунів „Тризуба" над собою, та пильна підготова до важливих змагань, допоможуть „Тризубові" осягнути успіх, на який ждуть всі його симпатики, які хотіли б вже побачити український клюб чемпіоном цілих ЗДА. Є всі дані на те, що наші сподівання здійсняться в цьому році.

(в. с.)

Вибори в Південній Кореї відбудуться аж після відвидин през. Айзенгавера

Сеуль. — Парляментарні вибори в Південній Кореї відсунені на дещо пізніший час з уваги на приїзд до Південної Кореї 22 червня ц. р. президента Айзенгавера та висловлене ним бажання виступити з промовою перед південно - корейським парляментом. Раніш передбачалось розв'язання парляменту в перших днях червня, зараз після прийняття зміни південно - корейської конституції, яка вводила б уряд прем'єра, відповідального перед парляментом, та обмежувала функції президента республіки. Першого президента і віце - президента за новою конституцією виберуть у всенародному голосуванні, а вже наступного президента вибератимуть об'єднані дві палати парляменту. Каденція президента триватиме 5 років з обмеженням права виконувати уряд президента тією самою особою найвище до двох каденцій - за американським зразком. Старенький недавній президент Сингман Рі дістав від президента Айзенгавера приязного листа. Він заявив, що остаточно відсунувся від політики.

Конґрес признав $ 251,000,000 для районів із більшим числом безробітних

Вашингтон. — 6-го травня Сенат більшістю 45 до 32 голосів ухвалив законопроєкт, згідно з яким уряд мав би видати $251,000,000 на допомогу тим районам, які довший час мають більше число безробітних. Цей законопроєкт вже прийняла Палата Репрезентантів, і тепер відіслано його до підпису Президента. Гадають, що Айзенгавер не підпише цього проєкту, бо уряд уважає його занадто високим, який збільшить інфляційні тенденції. Демократи хочуть здобути політичний капітал із того, що Президент не хоче допомогти розбудувати промисл і всякі підприємства в тих стейтах, де бракує варстатів праці. Коли б Президент підписав законопроєкт, то і це був би атут для демократів, бо це вони підтримали той проєкт в Конґресі проти республіканців.

Труман оповідає про те, як образив його президент Айзенгавер під час своєї інавґурації

Ню Йорк. — Колишній президент Гаррі С. Труман надрукував уривок із своєї книжки, яка має появитися в червні ц. р. під заголовком „Містер Сітізен", і в цій статті, яка називається „День, в якому Айк образив мене", оповідає про те, як то Айзенгавер відмовився прийняти запрошення Трумана бути на неофіційному сніданку в Білому Домі перед самою інавґураційною спільною їздою по вулицях столиці в січні 1953 року. Обидва президенти їхали мовчки після того, а пізніше вибраний президент Айзенгавер сказав Трумановi що він не брав участи в Трумановій інавґурації в 1949 р., бо не хотів своєю присутністю відтягати увагу публіки від Трумана. На це Труман відповів, що Айзенгавера не було на тій інавґурації, бо він, Труман, не посилав по нього. „Коли б я був це зробив, то ви були б мусіли прийти" — відповів на це Труман. Преса писала в 1949 р., що генерал Айзенгавер їхав в авті секретаря армії Кеннета Ройала, і мільйонова юрба вітала ген. Айзенгавера більше ентузіястично як самого Трумана. Преса повідомляє ще про дальшу частину розмови між Айзенгавером і Труманом, Айзенгавер сказав: „Я цікавий, хто відповідає за те, що мій син Джан дістав наказ прибути сюди з Кореї. Я цікавий, хто це старається робити мені труднощі?" На це Труман відповів так: „Президент ЗДА наказав вашому синові бути присутнім на інавґурації. Президент гадає, що є справедливо і правильно, щоб ваш син бачив, як його батько складає президенську присягу". Труман гадає, що невдоволення Айзенгавера спричинене тим, що Труман у виборчій кампанії 1952 року виступив був проти Айзенгавера за те, що не оборонив чести генерала Маршалла, якого два республіканські сенатори Джозеф МекКарті і Вільям Дженнер називали зрадником. Білий Дім відмовився зайняти становище до статті Трумана.

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні Збори Т-ва „Зоря", Відд. 69, відбудуться в суботу, 14-го травня 1960 р., в год. 7:30 веч., в льокалю І. Мартинця — 309 Іст 14 вул. в Ню Йорку. — М. Ликтей, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні Збори В-ва св. Володимира, Від. 130, відбудуться в суботу, 14-го травня 1960 р., в год. 8-ій веч., в домі „Сестер" під ч. 30 Іст 7-ма вул. Порядок Зборів: перечитання протоколу, звіт фін. секр., Контр. Комісії та перечитання кореспонденції. Перед Зборами можна вплатити членські вкладки. — В. Піх предс.; М. Коваль фін. секр.; М. Кравчук кас.; І. Малець, рек. секр.

БЕТЛЕГЕМ, Па. — Б-во св. Димитрія, Відд. 288, повідомляє, що Місячні Збори відбуцуться в неділю, 15-го травня 1960 р., в год. 11-ій перед пол., зараз по спів. Службі Божій, в церковній залі. Просимо членів прибути на Збори та вирівняти свої вкладки. — А. Данилюк, предс.; В. Заґвоський, кас.; Д. Мушастий, секр.

ГЕМТРЕМК, Миш. — Т-во „Згода", Відд. 20, подає до відома, що Збори відбудуться в неділю, 15-го травня 1960 р., в год. 2:30 по пол., в залі Укр.-Кат. Гайскул на вул. Генлей. Проситься всіх членів прибути на ці Збори та вирівняти свої вкладки. Хто з членів не вирівняє залеглих вкладок, буде суспендований. — Й. Косій, секр.

Посмертні Згадки

Михаїл **ФЕДИНА**, довголітній член Т-ва св. Володимира, Відд. 179 УНСоюзу в Сант Луїс, Миз., помер 25-го квітня 1960 р., на 72-му році життя. Покійний походив із села Броницi, пов. Дрогобич, Зах. Україна. Полишив у смутку брата Василя, сина Василя, невістку Дорес та 2 внучки. Похорон відбувся 27-го квітня, з пох. заведення, при участи Родини та Членів Б-ва, на цвинтар Ст. Геріни. — В. Й. П.!
Управа Б-ва

Іван **ЧОРНОБАЙ**, член Відд. 253 УНСоюзу в Лудлов, Мас., помер 27-го квітня 1960 р., по короткій недузі в лікарні в Лудлові. Покійний народився 1895 р. в місті Броди, Західня Україна. Полишив у великому смутку дружину Анну, 4 доньки, Ярославу, Ольгу, Ірину та Теодозію, 1 сина Володимира в старім Краю, 2 братів: Петра і Павла, в ЗДА, 4 зятів, 8 внуків, 2 братові та одну синову. Похорон відбувся 30-го квітня, з української кат. церкви св. Петра і Павла в Лудлові, на цвинтар в Лудлові, при участи Родини, Членів Відділу та Приятелів. — В. Й. П.
П. Пилипів, секр.

Александер **КРИВИЙ**, довголітній член Т-ва „Зап. Січ", Відд. 8 УНС в Йонкерсі, упокоївся в Бозі 19-го квітня 1960 р., на удар серця. Покійний полишив дружину Катерину, 3 синів та одну доньку. Покійного поховано 21 квітня 1960 р., з церкви св. Михаїла на Oakland Cemetery. — Вічна Йому Пам'ять!
В. Мандзій, секр.

Онуфер **БАБІЙ**, — довголітній член Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 8 в Йонкерсі, Н. Й., замешкалий п. ч. 472 Odel Ave. в Йонкерсі, Н. Й., помер 7-го травня 1960 р. Покійний полишив дружину Павлину, 2 синів. Похорон відбувся 10-го травня 1960 р., із пох. заведення до церкви св. Михаїла, а звідси на цвинтар Mt. Hope Cemetery. — В. Й. П.!
В. Мандзій, секр.

ТАРЗАН, ч. 4452. Зрадник.

THE APE-MAN'S FIERY SPEECH INSPIRED THE NATIVES AND SEVERAL OFFERED TO FIGHT.

REMU ALSO VOLUNTEERED. "YOU SPARED MY LIFE," HE STATED WITH APPARENT GRATITUDE. "I WILL BE YOUR MOST LOYAL AIDE."

BUT REMU SNEERED WHEN TARZAN TURNED AWAY. HIS EYES WERE COLD AND CONTEMPTUOUS — THE EYES OF A TRAITOR!

Вогненне слово мавполюда захопило тубільців, і численні з них зголосилися воювати.

Зголосився також і Ремю. — Ви пощадили моє життя, — твердив з очевидною вдячністю. — Я буду найльояльнішим вашим помічником.

Але Ремю глузував, коли Тарзан відійшов. Його очі були холодні і призирливі... Очі зрадника!